

Hem>Hitta rätt person>Typer av Juristyrken

Druhy právnických profesí

TjECKIEN

Na této stránce naleznete přehled právnických povolání v České republice.

Právnická povolání – úvod

Právnická povolání zahrnují soudce pracující u soudů, státní zástupce, advokáty, notáře a exekutory.

Státní zástupci

Organizace

Státní zástupci jsou právnickou profesí činnou na státním zastupitelství. Státní zastupitelství je soustava státních orgánů, které jsou určeny k zastupování státu při ochraně veřejného zájmu ve vymezených věcech. Věci svěřené do působnosti státního zastupitelství vykonávají státní zástupci; jiné orgány nebo osoby nesmí do jejich činnosti zasahovat nebo je při jejím výkonu nahrazovat anebo zastupovat.

Soustava státních zastupitelství kopíruje soustavu soudů (okresní, krajská a vrchní). Na vrcholu soustavy je Nejvyšší státní zastupitelství se sídlem v Brně, které odpovídá za centrální organizaci státních zástupců a řízení státního zastupitelství. Vláda má pravomoc jmenovat a odvolávat Nejvyššího státního zástupce, a to na návrh ministra spravedlnosti

Profesní sdružení

Dobrovolným stavovským sdružením státních zástupců je Unie státních zástupců ČR [Unie státních zástupců České republiky](#), jejímž cílem je napomáhat plnění úkolů státního zastupitelství a prosazovat zákonnost v rozhodování bez ohledu na jakékoliv vlivy. Unie se rovněž podílí na vzdělávání státních zástupců a právních čekatelů a zastupuje zájmy státních zástupců.

Stavovským předpisem je Kodex profesionální etiky státního zástupce.

Seznam státních zástupců seřazený dle úřadu, ke kterému jsou přiděleni, je k dispozici na webové stránce Ministerstva spravedlnosti:

[Ministerstvo spravedlnosti](#).

Úloha a povinnosti - působnost státního zastupitelství

Státní zástupci jsou veřejnými funkcionáři, jejichž úkolem je zastupování státu při ochraně veřejného zájmu zejména při podávání veřejné žaloby v trestním řízení, výkonu dozoru nad dodržováním právních předpisů v místech, kde se vykonává vazba, trest odnětí svobody, ochranné léčení, ochranná nebo ústavní výchova, činnost při prevenci kriminality a poskytování pomoci obětem trestných činů.

Působnost státního zastupitelství v trestním řízení

Státní zástupce vystupuje z pozice orgánu činného v trestním řízení, přičemž jsou mu svěřeny pravomoci ve všech stádiích trestního řízení. Státní zástupce je vybaven určitými procesními právy a současně jsou mu uloženy odpovídající procesní povinnosti.

Státní zastupitelství působí v rozsahu, za podmínek a způsobem stanoveným zákonem č. 283/1993 Sb. Je tedy především orgánem veřejné žaloby v trestním řízení a plní další úkoly vyplývající z trestního řádu. Dále také vykonává dozor nad dodržováním právních předpisů v místech, kde se vykonává vazba, trest odnětí svobody, ochranné léčení, zabezpečovací detence, ochranná nebo ústavní výchova, a v jiných místech, kde je podle zákonného oprávnění omezována osobní svoboda, působí v jiném než trestním řízení a vykonává další úkoly, stanoví-li tak zvláštní zákon.

V přípravném řízení trestním státní zástupce vykonává dozor nad zachováním zákonnosti. V přípravném řízení je výhradně státní zástupce oprávněn k určitým úkonům, a to dle zmocnění obsaženého v trestním řádu (zákon č. 141/1961).

Před zahájením trestního stíhání je státní zástupce povinen přijímat oznámení o skutečnostech nasvědčujících, že byl spáchán trestný čin (§ 158 odst. 2 trestního řádu).

Státní zástupce podáním obžaloby (návrhu na potrestání) dává podnět k tomu, aby soud mohl zahájit řízení před soudem, u něhož tuto obžalobu (návrh na potrestání) zastupuje. Státní zástupce je povinen účastnit se hlavního líčení, na počátku přednáší obžalobu, na závěr závěrečnou řeč.

Státnímu zástupci jsou také svěřeny pravomoci při sjednávání dohody o vině a trestu.

Státní zástupce je oprávněn podat odvolání proti rozsudku pro nesprávnost kteréhokoliv výroku. Odvolání může podat jak ve prospěch, tak i v neprospěch obžalovaného.

Dovolání je oprávněn podat nejvyšší státní zástupce.

Dále je státní zástupce oprávněn podat návrh na povolení obnovy řízení ve prospěch i v neprospěch obviněného.

V řízení proti mladistvému je státnímu zástupci uložena povinnost být vždy přítomen nejen u hlavního líčení, ale i ve veřejném zasedání (zákon č. 218/2003 Sb., o soudnictví ve věcech mládeže).

Rozhodování o odklonech v přípravném řízení patří mezi výhradní rozhodovací pravomoci státního zástupce.

Činnost státního zastupitelství v netrestních věcech

Státní zastupitelství je také oprávněno podat návrh na zahájení občanského soudního řízení anebo vstoupit do již zahájeného občanského soudního řízení, to však jen v případech, které stanoví zákon.

Základem působnosti státního zastupitelství v občanském soudním řízení je čl. 80 Ústavy České republiky, který stanoví, že státní zastupitelství na základě zákona vykonává vedle veřejné žaloby i další úkoly. Zákon o státním zastupitelství pak stanoví, že státní zastupitelství působí i v jiném než trestním řízení.

Tato jeho působnost je dále upravena občanským soudním řádem; upravuje se, kdy může státní zastupitelství vstoupit do zahájeného řízení v civilních věcech.

Vedle možnosti zasáhnout do občanského soudního řízení vstupem také státní zastupitelství může samo podat návrh na zahájení řízení, např. ve věcech popření otcovství Nejvyšším státním zástupcem zákona o rodině

Kvalifikační a jiné předpoklady pro výkon funkce státního zástupce

Funkce státního zástupce vzniká jmenováním. Státního zástupce jmenuje na návrh nejvyššího státního zástupce ministr spravedlnosti na dobu časově neomezenou. Státní zástupce skládá po svém jmenování do rukou ministra spravedlnosti slib

Státním zástupcem může být jmenován státní občan České republiky, který je:

způsobilý k právním úkonům,

bezúhonný,

ke dni jmenování dosáhl věku nejméně 25 let,
získal vysokoškolské vzdělání studiem magisterského studijního programu v oblasti práva na vysoké škole v České republice,
úspěšně složil závěrečnou zkoušku,
jeho morální vlastnosti dávají záruku, že bude funkci řádně zastávat, a
souhlasí se svým jmenováním do funkce státního zástupce a s přidělením k určitému státnímu zastupitelství.
Státní zástupce je jmenován na dobu časově neomezenou, může však být své funkce dočasně zproštěn na základě rozhodnutí ministra spravedlnosti.
Funkce státního zástupce zaniká dosažením věku 70 let, zemře-li státní zástupce nebo je-li prohlášen za mrtvého a dále např. byl-li zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo byla jeho způsobilost k právním úkonům omezena, odepřel-li složení slibu, pozbyl-li státní občanství ČR, nabytí-li funkci neslučitelnou s funkcí státního zástupce, byl-li odsouzen pro trestný čin, byl-li shledán nezpůsobilým k výkonu své funkce a nebo mu nepříznivý zdravotní stav dlouhodobě nedovoluje vykonávat funkci. Funkce rovněž zaniká uložením kárného opatření odvolání z funkce státního zástupce nebo vzdáním se funkce.
Ministr spravedlnosti rovněž sestavuje rozpočet státního zastupitelství. Postavení státních zástupců se řídí zákonem č. 283/1993 Sb.

Neslučitelnost funkcí

Státní zástupce nesmí až na zákonem stanovené výjimky působit jako rozhodce nebo zprostředkovatel řešení právního sporu, zastupovat účastníky soudního řízení nebo působit jako zmocněnec poškozeného nebo zúčastněné osoby v soudním nebo správním řízení. Nesmí také kromě výkonu funkce státního zástupce a funkce vedoucího státního zástupce nebo jeho náměstka, anebo činností spojených s dočasným přidělením k ministerstvu nebo Justiční akademii, zastávat žádnou jinou placenou funkci ani vykonávat jinou výdělečnou činnost, s výjimkou správy vlastního majetku a činnosti vědecké, pedagogické, literární, publicistické a umělecké a činnosti v poradních orgánech ministerstva, vlády a v orgánech komor Parlamentu.

Platové poměry

Upravuje je právní předpis, plátcem příjmu státních zástupců je stát.

Odpovědnost za výkon funkce

Za škodu, kterou státní zástupce způsobí nezákonným rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem odpovídá dle zvláštního právního předpisu stát. Státní zástupce odpovídá též za kárné provinění.

Soudci

Organizace

Základní úprava postavení soudce je obsažena v čl. 82 odst. 1 Ústavy České republiky. Podle tohoto článku jsou soudci při výkonu své funkce nezávislí a jejich nestrannost nesmí nikdo ohrožovat. Postavení soudců se dále řídí zákonem č. 6/2002 Sb., o soudech a soudcích.

Způsob ustavení do funkce a průběh výkonu funkce

Soudce je po splnění všech potřebných podmínek jmenován do své funkce prezidentem republiky a ujímá se jí složením slibu. Na jmenování soudcem však není právní nárok.

Příprava na výkon funkce probíhá absolvováním tříleté přípravné služby justičních čekatelů vykonávané při soudech. Po uplynutí přípravné služby je čekatel připuštěn ke složení odborné justiční zkoušky.

Jmenování do funkce soudce není časově omezeno, soudce však může výkon své funkce přerušit, je-li jejího výkonu dočasně zproštěn ministrem spravedlnosti. Funkce soudce zaniká uplynutím roku, v němž soudce dosáhl věku 70 let, smrtí soudce nebo jeho prohlášením za mrtvého a dále na základě rozhodnutí o zjištění jeho nezpůsobilosti vykonávat funkci, případně vzdal-li se soudce své funkce.

Kvalifikační a jiné předpoklady pro výkon funkce soudce

Podmínky pro jmenování jsou následující:

státní občanství České republiky,
plná způsobilost k právním úkonům,
bezúhonnost,

věk nejméně 30 let,

vysokoškolské vzdělání získané řádným ukončením studia v magisterském studijním programu v oblasti práva na vysoké škole v České republice,
složení odborné justiční zkoušky,

zkušenosti a morální vlastnosti dávají záruku, že bude svou funkci řádně zastávat,

souhlas s ustanovením soudce a přidělením ke konkrétnímu soudu.

Laičtí soudci (přísedící) jsou jmenováni ze zástupců široké veřejnosti (za podmínky, že nemají záznam v rejstříku trestů). Skládají přísahu do rukou předsedy soudu a svou funkci vykonávají po dobu čtyř let.

Neslučitelnost funkcí

Soudci je zakázáno zastávat, s výjimkou funkce předsedy nebo místopředsedy soudu, jakoukoliv jinou výdělečnou činnost s výjimkou správy vlastního majetku a činnosti vědecké, pedagogické, literární, publicistické a umělecké a činnosti v poradních orgánech ministerstva, vlády a v orgánech Parlamentu.

Platové poměry

Výše hmotného zabezpečení soudců se řídí zákonem.

Úloha a povinnosti

Základním právem a povinností soudců je při výkonu své funkce zachovávat nezávislost a vázanost pouze zákonem, který vykládají podle svého nejlepšího vědomí a svědomí; nesmí se přitom nechat ovlivnit např. zájmy politických stran, veřejného mínění nebo sdělovacích prostředků. Narušování nebo ohrožování nezávislosti a nestrannosti soudců je zakázáno.

Soudce dále musí rozhodovat v přiměřených lhůtách a bez průtahů a poskytovat účastníkům řízení a jejich zástupcům možnosti k uplatnění jejich práv účastníkům řízení, nesmí však přitom s nimi jednat o obsahu projednávané věci nebo o procesních otázkách, které na ni mohou mít vliv.

Soudce musí i po zániku soudcovské funkce zachovávat mlčenlivost o všem, o čem se dozvěděl v souvislosti s výkonem své funkce; které může být jen výjimečně zproštěn.

Seznam soudců a soudů, u nichž soudci působí, je k dispozici na webové stránce Ministerstva spravedlnosti: [Ministerstvo spravedlnosti](#).

Soudcovská unie nezastupuje všechny soudce, neboť členství v ní je dobrovolné; jejím shromážděním byly přijaty Etické zásady chování soudce jako mravní principy soudcovské činnosti.

Kategorie a specializace soudců

Soudci mohou krom rozhodovací činnosti zastávat i funkce předsedů a místopředsedů soudů. Do těchto funkcí jsou jmenováni prezidentem republiky (Nejvyšší soud a Nejvyšší správní soud) nebo ministrem spravedlnosti (vrchní, krajské a okresní soudy). Mezi zvláštní úkoly těchto funkcionářů patří výkon státní správy soudů.

Další soudcem zastávanou funkcí může být předsednictví v kolegiu Nejvyššího soudu a Nejvyššího správního soudu a předsednictví v senátu soudu.

Základem vnitřní organizace okresních, krajských a vrchních soudů jsou soudní oddělení specializovaná v úsecích trestním, občanskoprávním a správním soudnictví na jednotlivé typy řízení.

Odpovědnost za výkon funkce soudce

Za případnou škodu způsobenou nezákonným rozhodnutím soudce, rozhodnutím o vazbě, trestu nebo ochranném opatření a škodu způsobenou nesprávným úředním postupem odpovídá stát; od dotčeného soudce může být vymáhána regresní úhrada pouze tehdy, byla-li jeho vina zjištěna v kárném nebo trestním řízení. Soudce odpovídá za svou odbornou úroveň při výkonu soudcovské funkce.

Další soudní personál

Asistent soudce/Asistent státního zástupce (374 Kb)

Čekatel (422 Kb)

Vyšší soudní úředník/Vyšší úředník státního zastupitelství (372 Kb)

Notáři

Organizace

Notáři a jejich činnost (výkon notářství) se řídí zákonem č. 358/1992 Sb., o notářích a jejich činnosti (notářský řád).

Notáři jsou povinné členy Notářské komory, organizace zodpovědné za správu této profese. Komora organizuje rovněž profesní vzdělávání a přezkušování notářských kandidátů. Seznam notářů, uspořádaný dle oblastí, lze nalézt na internetové stránce [Notářská komora](#).

Způsob ustavení do funkce a průběh výkonu funkce

Do notářského úřadu, na jehož obsazení byl vypsan konkurz, je jmenován ministrem spravedlnosti na základě návrhu Komory. Funkce notáře vzniká zápisem do seznamu notářů vedeného Notářskou komorou ČR.

Přípravu na výkon úřadu vykonává adept (notářský koncipient) formou výkonu notářské praxe v zaměstnaneckém poměru u notáře. Další fází přípravy na funkci notáře je status notářského kandidáta, který již vykonal alespoň tříletou notářskou praxi a složil notářskou zkoušku.

Výkon notářského úřadu není časově omezen, může však být pozastaven. Funkce notáře zaniká dosažením věku 70 let, smrtí nebo prohlášením za mrtvého, odvoláním notáře, ztrátou státního občanství ČR, zbavením způsobilosti k právním úkonům, ale též např. odmítl-li jmenovaný notář složit slib nebo mu jeho zdravotní stav trvale neumožňuje řádně vykonávat činnost notáře.

Počet notářských úřadů v obvodu každého okresního soudu stanoví ministr spravedlnosti po vyjádření Notářské komory.

Při výkonu notářství je notář nezávislý. Je vázán pouze právními předpisy. Činnost notáře je neslučitelná s jinou výdělečnou činností (až na zákonem stanovené výjimky).

Kvalifikační a jiné předpoklady pro výkon funkce notáře

Podmínky pro jmenování jsou následující:

státní občanství České republiky,
plná způsobilost k právním úkonům,
bezučinnost,

vyšší odborné vzdělání,
vykonání alespoň pětileté notářské praxe,
složení notářské zkoušky.

Předpokladem zahájení činnosti notáře je
jmenování notářem,

složení slibu do rukou ministra spravedlnosti, pokud již dříve slib neskládal,
pořízení úředního razítka notáře,

uzavření smlouvy o pojištění odpovědnosti za škodu, která by mohla vzniknout v souvislosti s touto činností.

Neslučitelnost funkcí

Funkce notáře je neslučitelná s jinou výdělečnou činností s výjimkou správy vlastního majetku; notář však může i za úplatu vykonávat činnost vědeckou, publikační, pedagogickou, tlumočnickou, znaleckou a uměleckou.

Platové poměry

Notářský řád stanoví, že činnost notáře se vykonává za úplatu, do níž náleží zejména odměna, náhrada za promeškaný čas a náhrada hotových výdajů.

Náklady hradí ten, kdo žádá o provedení notářského úkonu, notář má právo vyžadovat složení přiměřené zálohy na odměnu a na náhradu hotových výdajů.

Podrobnosti o odměně notářů stanoví zvláštní právní předpis.

Úloha a povinnosti notáře

Notář má právo vykonávat notářskou činnost, přičemž je povinen dodržovat zákony a další obecně závazné právní předpisy; při poskytování právní pomoci je také vázán pokyny klienta. Má právo odmítnout provedení požadovaných úkonů pouze, pokud by odporovaly obecně závazným předpisům, jestliže notář nebo osoba mu blízká jsou zúčastněni na věci, nebo notář ve věci již poskytl právní pomoc jiné osobě s rozpornými zájmy, nebo pokud žadatel nesložil bez závažného důvodu přiměřenou zálohu na odměnu notáře. Notář má právo odstoupit od smlouvy s klientem nebo žadatelem o právní pomoc, došlo-li k narušení vzájemné důvěry.

Notář má dále povinnost zachovávat mlčenlivost o všech skutečnostech, o nichž se dozvěděl v souvislosti s notářskou činností a které se mohou dotýkat oprávněných zájmů klienta nebo žadatele o právní pomoc, které jej mohou zprostit pouze osoby, jichž se provedené úkony týkaly.

Notáři poskytují právní a jiné služby mj. v těchto oblastech:

Dědictví – vystupují jako soudní komisaři, tedy jakožto soudní orgán,

Sepisují notářské zápisy – o právních úkonech, o průběhu valných hrad a schůzí právnických osob, o jiných skutkových dějích a stavu věci

Sepisují smlouvy,

Provádějí notářské úschovy

Sepisují notářské zápisy se svolením k vykonatelnosti,

Sepisují či uschovávají závěti

Sepisují předmanželské smlouvy (požadavek formy notářského zápisu), zástavní smlouvy a rejstřík zástav

Provádějí legalizace a vidimace

Vydávají výpisy z Katastru nemovitostí ČR, atd.

Odpovědnost notáře při výkonu funkce

Notář odpovídá žadateli, klientovi nebo jinému účastníku za škodu, kterou mu způsobil v souvislosti s výkonem své činnosti a současně odpovídá i svým pracovníkům za škodu, která by jim mohla vzniknout při plnění jejich pracovních povinností. K tomu účelu je povinen uzavřít smlouvu o pojištění odpovědnosti.

Notář je též kárně odpovědný za výkon své funkce.

Státní dohled nad činností notářů vykonává Ministerstvo spravedlnosti; Notářská komora ČR a notářské komory.

Profesní sdružení

Notářské komory, zřízené zákonem v obvodu každého krajského soudu a v obvodu městského soudu v Praze, sdružují všechny notáře se sídlem v jejich obvodech. Notářská komora je právnickou osobou s vlastními příjmy a orgány.

Notářská komora ČR je ústřední samosprávnou profesní organizací skládající se z notářských komor; je právnickou osobou s vlastními příjmy a orgány a jejím úkolem je krom jiného vedení a správa centrální evidenci závětí, která je neveřejným seznamem v elektronické podobě zahrnujícím závěti, listiny o vydědění a listiny o odvolání těchto úkonů, o ustanovení správce dědictví a o jeho odvolání aj. Notářská komora ČR vede také rejstřík zástav.

Organizace právnické profese: právníci

Advokáti

Advokáti jsou povinně členy České advokátní komory ([Česká advokátní komora](#)), ústřední nevládní organizace odpovědné za samosprávu advokacie.

Podmínky poskytování právních služeb advokáty upravuje zákon č. 85/1996 Sb., [o advokacii](#).

Podmínky výkonu advokacie

Advokátem může být pouze osoba zapsaná v seznamu advokátů, který vede [Česká advokátní komora](#). Do seznamu komora zapíše na základě písemné žádosti každého, který splňuje následující podmínky:

má [způsobilost k právním úkonům](#),

je [bezúhonný](#),

získal vysokoškolské vzdělání v rámci [magisterského](#) studijního programu v oblasti práva

vykonával po dobu alespoň tří let právní praxi jako [advokátní koncipient](#),

složil [advokátní zkoušku](#) a

složil do rukou předsedy [advokátní komory slib](#).

Za úplatu a soustavně mohou v [České republice](#) právní služby poskytovat jen:

advokáti zapsaní v seznamu advokátů [České advokátní komory](#)

evropští advokáti.

V České republice vykonává činnost pouze jeden druh advokátů bez rozlišení, až v průběhu vykonávání praxe si každý jednotlivý advokát buduje svou vlastní specializaci v některém z odvětví práva.

Práva a povinnosti advokáta při výkonu funkce

Funkce advokáta vzniká zapsáním do seznamu advokátů.

Příprava na výkon funkce probíhá formou výkonu právní praxe advokátního koncipienta v zaměstnaneckém poměru u advokáta.

Doba, na kterou je advokát do seznamu zapsán, není časově omezena, výkon advokacie může však být pozastaven, a to buď ze zákona, nebo na základě rozhodnutí České advokátní komory.

Oprávnění k výkonu advokacie pak zaniká vyškrtnutím ze seznamu advokátů, a to ze zákona zejména v případě smrti advokáta nebo jeho prohlášení za mrtvého, zbavení nebo omezení jeho způsobilosti k právním úkonům, uložení kárného opatření vyškrtnutí ze seznamu advokátů, prohlášení konkursu vůči advokátovi anebo na základě žádosti advokáta. O vyškrtnutí může také rozhodnout Česká advokátní komora.

Neslučitelnost funkcí

Zákon stanoví, že advokát nesmí být současně s výkonem advokacie v pracovním nebo jiném obdobném poměru, s výjimkou pracovního poměru vysokoškolského učitele a nesmí ani vykonávat jinou činnost neslučitelnou s výkonem advokacie.

Platové poměry

Výkon advokacie zpravidla probíhá za odměnu hrazenou klientem, na jejíž zaplacení může advokát požadovat přiměřenou zálohu. Způsob určení odměny advokáta za poskytování právních služeb a náhrad hotových výdajů a náhrady za promeškaný čas advokáta je stanoven obecně závazným předpisem.

Odměna advokáta za poskytování právních služeb se v zásadě řídí jeho smlouvou s klientem (tzv. smluvní odměna) a, není-li takto určena, ustanoveními advokátního tarifu o mimosmluvní odměně. Byl-li advokát k poskytnutí právních služeb ustanoven, hradí jeho odměnu stát.

Profesní sdružení

Česká advokátní komora se sídlem v Praze a pobočkou v Brně je samosprávnou stavovskou organizací všech advokátů; má vlastní orgány a vydává pro advokáty závazné stavovské předpisy vyhlášené ve Věstníku České advokátní komory.

Jedním z těchto předpisů jsou Pravidla profesionální etiky a pravidla soutěže advokátů České republiky,

Odpovědnost za výkon funkce

Advokát klientovi odpovídá za škodu, kterou by mu on, jeho zaměstnanec nebo zástupce způsobil v souvislosti s výkonem advokacie. Pro případ této odpovědnosti musí být advokát pojištěn.

Advokát je také kárně odpovědný za kárné provinění, kterým je závažné nebo opětovně zaviněné porušení povinností mu stanovených. **Právní databáze**
Seznam advokátů lze nalézt na webové stránce [Česká advokátní komora](#). Na těchto stránkách lze vyhledat advokáty nejen podle teritoriálních kritérií, ale především také podle jejich specializace a jazykové dovednosti.

Je přístup do této databáze zdarma?

Ano, přístup do této databáze je zdarma.

Komerční právníci / právní poradci

V České republice vykonává praxi pouze jeden druh advokátů.

Ostatní právnická povolání

Exekutoři

Soudní exekutor je [svobodné právnické](#) povolání, které podle [exekučního řádu](#) zajišťuje provádění [exekucí](#). Všichni soudní exekutoři jsou povinně sdruženi v samosprávné [Exekutorské komoře](#).

Jejich postavení je upraveno v zákoně 120/2001 Sb., o soudních exekutorech a exekuční činnosti (exekuční řád).

Exekutory jmenuje ministr spravedlnosti.

Exekutor má v ČR postavení veřejného činitele a jeho úkony se považují za úkony soudu.

Soudním exekutorem může být jmenován občan České republiky, který:

je plně [způsobilý k právním úkonům](#)

má české **vysookoškolské** právnické vzdělání

je **bezúhonný**

vykonal alespoň tříletou praxi

složil **exekutorskou zkoušku**.

Způsob ustavení do funkce průběh výkonu funkce

Exekutor je po složení slibu jmenován do funkce ministrem spravedlnosti do exekutorského úřadu, na jehož obsazení bylo vypsáno výběrové řízení. Ke dni jmenování se stává členem Exekutorské komory. Příprava na výkon funkce exekutora probíhá formou výkonu praxe exekutorského koncipienta, který je zaměstnancem exekutora, vyšší úrovní přípravy pak je funkce exekutorského kandidáta, který musí před zapsáním do seznamu vykonat alespoň tříletou exekutorskou praxi a složit exekutorskou zkoušku.

Jmenování není časově omezeno, ministr spravedlnosti však může pozastavit exekutorovi výkon úřadu. Po dobu pozastavení úřadu nesmí exekutor vykonávat exekutorskou činnost a je mu ustanoven zástupce, stejně jako i po dobu trvání jiných překážek bránících výkonu exekutorské činnosti (např. nemoc, dovolená).

Výkon funkce exekutorského úřadu zaniká okamžikem zániku členství v Exekutorské komoře, jenž je spojen se smrtí exekutora nebo jeho prohlášením za mrtvého, odvoláním exekutora, pozbytím státního občanství ČR, jeho zbavením nebo omezením způsobilosti k právním úkonům.

Neslučitelnost funkcí

Činnost exekutora je neslučitelná s jinou výdělečnou činností s výjimkou správy vlastního majetku. Exekutor však může i za úplatu vykonávat činnost vědeckou, publikační, pedagogickou, tlumočnickou, znaleckou a uměleckou.

Platové poměry

Exekutor vykonává exekuční a další činnost za úplatu, která se skládá zejména z odměny exekutora, náhrady hotových výdajů, náhrady za ztrátu času při provádění exekuce a náhrady za doručení písemností. Odměna exekutora může být stanovena dohodou mezi exekutorem a oprávněným; není-li takové dohody, řídí se její výše obecně závazným právním předpisem. Exekutor má právo požadovat od oprávněného přiměřenou zálohu na náklady exekuce.

Odpovědnost exekutora:

Exekutor odpovídá za škodu způsobenou v souvislosti s exekuční činností jím samým nebo jeho zaměstnancem. Za účelem krytí případné škody musí být pojištěn.

Exekutor a exekutorský kandidát také odpovídá za kárné provinění způsobené porušením zákonné povinnosti nebo závažným nebo opětovným narušením důstojnosti exekutorského povolání.

Více podrobností naleznete na webové stránce [Exekutorská komora](#)

Organizace, které poskytují právní služby pro bono (zdarma)

Existuje řada nevládních organizací, které poskytují veřejnou právní pomoc v různých oblastech: například [Ekologický právní servis](#), [Iuridicum remedium](#).

Ve vymezených případech poskytují bezplatné právní poradenství také Česká advokátní komora.

Exekutorská komora ČR vede bezplatné právní poradny týkající se provádění exekucí a výkonů rozhodnutí.

Poslední aktualizace: 13/05/2019

Originální verzi stránky (v jazyce příslušného členského státu) provozuje daný členský stát. Překlad pořídily útvary Evropské komise. Je možné, že změny, které v originální verzi případně provedly orgány daného členského státu, nebyly ještě do překladů zapracovány. Evropská komise vylučuje jakoukoli odpovědnost za jakékoli informace nebo údaje obsažené nebo uvedené v tomto dokumentu. Předpisy v oblasti autorských práv členských států odpovědných za tuto stránku naleznete v právním oznámení.

V souvislosti s vystoupením Spojeného království z Evropské unie provádějí v současné době členské státy odpovědné za správu stránek obsahujících informace o vnitrostátních záležitostech aktualizaci obsahu. S ohledem na vystoupení Spojeného království z Evropské unie probíhá aktualizace těchto internetových stránek. Pokud zde najdete obsah, který zatím neodráží vystoupení Spojeného království z EU, není to záměr. Tato situace bude v dohledné době napravena.